

Der er ikke længere plads til en verden inficeret med britisk geopolitik

af Stewart Battle (EIRNS) – 12. januar 2025

Den seneste runde af sanktioner mod russiske olieselskaber, skibe og andre relaterede enheder er en klar fortsættelse af tendensen fra Biden-administrationen, som arbejder på at kaste så mange håndgranater for den kommende Trump-administration som muligt, så det er næsten umuligt at ændre den strategiske dynamik mellem USA og Rusland. Det russiske udenrigsministerium svarede i går, at de nye sanktioner »synes at have til formål at skabe maksimale hindringer for de bilaterale økonomiske relationer«, og at »den kommende amerikanske præsident ... vil arve en politik for den brændte jord – både i overført betydning og i bogstavelig forstand.«

Men et nærmere kig på restriktionerne viser, at de ikke kun er rettet mod Rusland, men også mod de andre førende nationer, Kina og Indien, som har øget deres handel og andre relationer med Rusland, siden Vesten indledte sin omfattende politiske og økonomiske krigsførelse mod landet. En artikel fra Reuters beskriver, at Indien og Kina nu modtager henholdsvis 36 % og 20 % af deres samlede olieimport fra Rusland – og det er denne import, som sanktionerne vil påvirke. En analytiker, der er citeret i artiklen, forudsiger glædeligt, at den russiske eksport vil »falde ud over en klippe« og tvinge de to store asiatiske lande til at finde nye leverandører. Derudover forventes det, at de globale oliepriser vil skyde i vejret som følge heraf, hvilket de allerede er begyndt at gøre.

»Brændt jord« er en præcis beskrivelse af den nuværende angloamerikanske politik, som skaber kaos i hele verden – både hos venner og fjender. De europæiske økonomier kæmper under

vægten af krigen i Ukraine og fraværet af russisk gas; lande i hele det Globale Syd oplever de værste gældskriser i årtier takket være vestlig politik, og mere og mere af den amerikanske økonomi er blevet brugt på ubrugelige militærbudgetter, mens vitale aspekter af økonomien ligger i ruiner. For ikke at nævne, at det palæstinensiske folk ofres i et folkemord, der angiveligt skal gøre Sydvestasien »sikkert«, og ukrainerne er ikke langt bagefter, da de kæmper »til sidste mand« for Vestens stedfortræderkrig mod Rusland – en krig, der hurtigt kan blive atomar og afslutte livet for alle på jorden.

Et fornuftigt lederskab må nu handle for at sætte en stopper for dette vanvid. Retorikken og tiltagene over for Iran fortsætter med at tage til, og Iran er nu begyndt på store militærøvelser, som omfatter simuleringer af forsvaret mod angreb på deres atomare anlæg. Det sker, mens USA og Israel har åbnet nye fronter mod houthierne i Yemen. I mellemtiden, endog mens den kommende præsident Trump ser ud til at trække sig fra krigen i Ukraine, arbejder NATO i Europa på at »Trump-sikre« flere mekanismer og har netop overtaget kontrollen med det polske luftforsvar fra USA.

På trods af dette afviser borgere verden over et sådant syn, omend på ufuldkomne og forskellige måder. I Kroatien vandt præsident Zoran Milanovic den 12. januar sit genvalg med et jordskredsresultat på 74 %, selv om han blev stemplet som »pro-russisk« af sine modstandere og af EU-bureaukrater. Milanovic har været en stærk stemme imod bevæbning af Ukraine, og størrelsen af hans stemmetal sender et stærkt budskab i den henseende. I Rumænien er der ligeledes udbrudt store protester mod regeringens forsøg på at aflyse præsidentvalget, efter at outsidersen og antikrigskandidaten Calin Georgescu vandt i første runde. Georgescu advarede i et interview den 10. januar om, at hans land kan blive brugt som den næste »dør til krig« med Rusland, og pegede især på en ny udvidet NATO-base, der er ved at blive bygget der. Hold øje med *EIR*'s kommende interview med formanden for Koalitionen til forsvar for retsstaten i

Rumænien, Elena Radu, som spiller en central rolle i denne kamp.

Der er ingen grund til, at de vestlige lande ikke kan komme til fornuft og genfinde en passende rolle for sig selv i en verden, der ikke længere er egnet til den slags herskesyge spil. Britiske imperialister brugte årtier på at få det tidligere antikoloniale USA til at opgive sine rødder og i stedet overtage sin tidligere kolonihærers mission – men det behøver ikke at være fremtiden, ligesom det ikke var tilfældet i fortiden. Som præsident Franklin Roosevelt skrev i den tale, han skulle holde den 13. april 1945, en dag efter sin alt for tidlige død den 12. april:

»I dag har videnskaben bragt alle de forskellige dele af kloden så tæt sammen, at det er umuligt at isolere dem fra hinanden.

»I dag står vi over for den førende kendsgerning, at hvis civilisationen skal overleve, må vi dyrke videnskaben om menneskelige relationer – alle folkeslags evne til at leve sammen og arbejde sammen i den samme verden, i fred.«

Verden har påtrængende brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for at løse denne grundlæggende krise og udelukke geopolitik for altid. Verden står ved en skillevej, og det er stadig uafklaret, hvilken retning den vil gå i, især da en ny amerikansk præsident snart tiltræder. Mobiliser for at skabe dette skift, mens muligheden stadig eksisterer.

Foto: Erin Scott